

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento Decisiones Theologico-Legales

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisionis VII. Ad Februarii Quæsitum secundum. Argumentum. Continet undecim non inelegantes differentiæ inter hoc, & alia sex Sacramenta Ecclesiæ, quarum ultima est, Eucharistiam nutrire etiam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94643)

fuisse accusati ab Ethnicis, ut *Antrophagi*, si in Eucharistia panem tantum, & vinum manducarent, non autem Carnem, & Sanguinem Domini? Quæ quidem argumenta latius enarrant Andr. de Castellana in suo *Mission. Apostolic. par. 4. Instruct. 5.* & novissimè Rich. Ardekim in *Theolog. Tripartita dict. tom. 1. de Sacramento Eucharistia cap. 3.*

DECISIONIS VII.

Ad Februarii Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Continet undecim non inelegantes differentias inter hoc, & alia sex Sacramenta Ecclesiæ, quarum ultima est, EUCHARISTIAM nutrire etiam corpora devotè communicantium; idque pluribus exemplis comprobatur.

SUMMARIUM.

1. Differentia undecim inter sanctissimam Eucharistiam, & alia Sacramenta.

2. Exempla eorum, qui vivebant sola Eucharistia absque alio cibo.

QUÆSITUM SECUNDUM.

Per quid differat Eucharistia à cæteris Sacramentis.

Undecim Differentias collegi ex Responsionibus transmissis. Prima ex materia, & forma, quæ est omnino diversa à materiis, & formis aliorum Sacramentorum. Emin. Card. de Lugo de Sacramen. Eucharist. disp. 1. n. 2. Secunda, ratione finis, nam Eucharistia instituta est ad conservandam, & augendam vitam spiritualem animæ, non secus, ac cibus materialis conservat vitam naturalem, qui finis non competit ex propria institutione alteri Sacramento Concil. Trid. sess. 13. cap. 2. Tertia, nam cætera Sacramenta materiæ ulu perficiuntur, dum scilicet alicui administrantur; at Eucharistia perficitur sola consecratione ipsius materiæ, & verum Sacramentum esse non desinit, quamvis in Pixide asservetur. Catechis. Roman. de Sacram. Eucharist. cap. 9. Less. de eod. Sacramen. quest. 78. n. 1. Emin. Card. de Lauræa de Eucharist. disput. 17 art. 3. & Mastr. in Theolog. Moral. disp. 18. n. 4. Quarta; quia in conficiendis aliis Sacramentis nulla fit materiæ, atque elementi in aliam naturam mutatio; in Eucharistia verò substantia panis, & vini mutatur in Corpus, & Sanguinem Christi. Cap. Panis est, de consecrat. disp. 4. Catech. Roman. d. Cap. 9. Quinta, quia reliqua Sacramenta perficiuntur à Ministro, ut Minister est; sed Sacramentum Eucharistiæ perficitur à Ministro, ut immediate repræsentat Christi personam; sicut lex vetus data fuit ab Angelo, ut immediate repræsentante ipsum Deum; unde Angelus sape dicebat: Ego Dominus, ut observat Lessius d. quest. 78. art. 1. Sexta, quia Eucharistia semper habet effectum suum, id est Corpus Christi; alia autem Sacramenta non semper habent effectum realiter, ut ex Scoto in 4. dist. 8. quest. 1. notat Emin. Card. de Lauræa d. disp. 17. art. 3. Septima, quia Sacramentum Eucharistiæ est fons, & origo gratiæ, continens Christum Dominum, auctorem totius gratiæ; cætera verò Sacramenta sunt veluti rivuli, recipientia ab hoc fonte quicquid boni, & perfectionis habent: Catechis. Rom. de Sacram. Euchar. cap. 46. S. Thom. 3. par. 9. 79. art. 1. Octava, quia Sacramentum Eucharistiæ adoratur cultu latræ, non autem reliqua; ut ex SS. Ambr. Chrysost. & August. demonstrat Layman. lib. 5. tract. 4. cap. 1. num. 3. & Baldellus tom. 2. lib. 3. disp. 8. num. 15. 16. & 17. Nona, quia cætera Sacramenta non sunt Sacrificia: at Eucharistia Sacramen-

tum est, & Sacrificium; in ea enim continetur Hostia mundissima, quæ offertur æterno Patri. Canus de locis Theol. lib. 12. cap. 13. in fin. Decima, quia alia Sacramenta conferunt gratiam in eodem instanti, quo recipiuntur; sed SS. Eucharistiæ Sacramentum diffundit suam gratiam in animam illud recipientem toto tempore, quo species Sacramentales durant in stomacho, eandem gratiam augendo, ut ex Cajetan. Valent. Suarezio, Averfa, Hiqueo, & aliis, probabilius esse ostendit Emin. Cardin. de Lugo de Euchar. disp. 12. n. 48. & seqq. usque ad n. 66. Mastr. in 4. sent. disp. 3. n. 415. & in Theolog. Moral. dict. disput. 18. n. 54. Undecima, quia Eucharistia præter plurimos spirituales effectus, quos operatur in anima, de quibus infra Mense Octobri, extendit etiam suam Virtutem ad corpora illorum, qui devotè eam sumunt; dum plurimi vixerunt longo tempore absque alio cibo, quam sacra Communionem, ut ex sequentibus exemplis.

I. Sanctus Gerasimus Abbas quadraginta dies absque cibo jejunos transibat, contentus sola Eucharistiæ participatione, Boland. in Actis SS. Mart. tom. 1.

II. Simeon stultices sapiens absque cibo, & potu quadraginta dies jejunavit, & nisi die Paschæ sumpto Christi Corpore quidquam sumebat, Theodoret. in Hist. Reliq. cap. 26.

III. S. Catharina Senensis à die Cinerum, usque ad Ascensionem Domini sine cibo perduravit, sola Eucharistiæ Communionem contenta, Friger. in ejus vita lib. 1. c. 8. n. 5. & Blosius in Monit. in append. ad d. Sanctam. Idcirco de ea sic profertur, & profert Ecclesia in Missa ejusdem sanctæ post Communionem: Aternitatem nobis Domine conferat, qua pasci sumus mensa cælestis, qua Beata Catharina Virginis vitam etiam aluit temporalem.

IV. S. Rosa Peruana solo Eucharistico cibo satiata integras, nihil aliud degustando, transigebat hebdomadas. Bertolin. in ejus vita cap. 22.

V. De Erone Monaco, non nisi per tres menses comedisse suscepta sola Communionem sacramentali, scribunt in vitis PP. lib. 8. cap. 32.

VI. Sancto Liberali Altinensi, cujus ossa Tarvisii honorantur, concessum fuisse, ut Dominico quoque die spiritali alimonia Corporis, & Sanguinis Christi, & sine ullo alio cibo reliquum tempus perageret, refert Petr. de Natal. lib. 4. cap. 93.

VII. S. Ebrulphus Abbas octogenarius, in gravem morbum lapsus, dies quadraginta septem vixit nihil prorsus esculenti, aut poculenti sumens præter aquam solam, & Corpus, & Sanguinem Christi, Sur. tom. 6.

VIII. Liduvina puella devota intra octo & viginti annos, nullo corporali cibo refecta, solo Dominici Corporis Sacramento per singulos dies Dominicos accepto, victitabat; corpus attenuatum solis nervis coherebat, & ossibus; carnes consumptæ vires ademerant, Circa Anno 1424. Krentizius in Wandalia lib. 11. cap. 3.

IX. B. Catharina Genuensis tempore Quadragesimæ, & Adventus nullo corporali cibo vescabatur, solaque Eucharistia nutrita illis temporibus vivebat, Hocque prodigium fuit in ea viginti tribus annis, tempore Quadragesimæ, & Adventus: reliquo etenim tempore cibum corporalem sumebat, Ejus vita cap. 4. impressa Genuæ ann. 1677.

X. B. Angela Pulginas tantam fortitudinem, & nutrimentum; ex hoc Sacratissimo reportabat Convivium, ut per duodecim annos continens nihil corporalis cibi degustaret, plenè satiata hac esca Cælesti,

quam quotidie digno sumebat fervore, ut habetur in *Annal. Minor.* anno 1309. n. 14.

XI. Columba virgo Perusina sola Eucharistia ad multos annos absque cibo vitam mirabiliter conservavit, ex *Krentzio d. lib. 11. cap. 3.*

XII. Nicolaus de Rupe Eremita Saxulæ in Helvetia, relicta conjugæ & liberis, in eremum secedens, Deo servivit, sine corporali cibo, sola Eucharistia nutritus, annis decem & novem, ac mensibus sex, *Odoric. Rainald. anno 1480. num. 42.*

XIII. In parte Aquilonari Angliæ, dicta *Nortfolchia*, fuit devota quædam in Christo puella dicta vulgariter *Joanna Metles*, idest sine cibo, quia nunquam cibum gustare, vel potum, per tempus annorum quindecim reperta est, sed solo Sacramento Dominici Corporis, diebus Dominicis vescabatur, ut refert *Thom. Valden.*

XIV. Anno Domini 1288. comperta est in Germania in *Vila Bykel* puella, quæ absque omni cibo annos triginta vixit, Eucharistiæ Sacrosancto Sacramento contenta: & cum aliquando Sacerdos Hostiam non consecratam obtulisset, & ipsa incauta assumpsisset, intra fauces hæsit, adeo, ut glutire non valuerit: mox vero cum Hostia consecrata oblata fuisset, absque ullo impedimento glutivit. Ita *Majol. Dier. Canicular. collat. 4.*

XV. S. Arsenius Constantinopolitanus eò perfectionis, extinctis propè sensibus devenit, ut nullo terrestri pastu indigeret, sed Angelorum pane, & immortalia Ambrosia pascetur. *Roder. in Viridar.*

XVI. Soror Dominica de Paradiso toto Quadragesima tempore nihil aliud cibi degustavit, nisi Sacram Eucharistiam, qua sola etiam vivebat integris hebdomadibus: Ignat. de Nente in *ejus vita* l. 2. c. 8.

XVII. Ursula Benincasa cælesti refecta cibo per tres, aut plures dies vivebat absque alio alimento, quam Eucharistico, ut in *ejus vita cap. 35.*

XVIII. Pauper Sacerdos, quem Portia, Cardinalis Baronii mater elemosynis sustentabat, vixit quadraginta dies nullo alio gustato cibo, nisi Sacrosancto Corpore, & Sanguine Christi, quod in Missæ Sacrificio quotidie assumebat, alendo prædictis elemosynis, plures nepotes pupillos, eosque mendicos, August. Manus *Hist. select. cap. 240.*

XIX. Beata Colleta Monialis Ordinis Sanctæ Clare, ad exemplum Salvatoris jejunavit quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, solo Eucharistico pane refecta. Wadingus in *Chron. an. 1406.* P. Leonard. à Neapoli in *Chronic. Relig. Seraphica part. 3. lib. 3. cap. 25. n. 103.*

XX. Soror Maria Villa Ordinis Prædicatorum nullo corporali cibo indigebat, nam tribus, quatuorve hebdomadibus jejuna perseverabat, sola Eucharistia refecta, & si ex obedientia cibum sumeret, violenter statim à stomacho rejiceret. Dominic. Maria Marches. in *ejus vita*, quem refert Jo. Bonifac. Bagatta in *Admirand. Orb. Christian. tom. 2. cap. 3. §. 5.* ubi plurima consimilia exempla, quæ brevitatis causa omittuntur, à piis lectoribus poterunt videri præter supradicta per eundem R. P. Bagattam relata.

DECISIONIS VIII.

Ad Februarii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Disputatur, an vir nobilis habens domi suæ Oratorium privatum ex Indulto Pontifi-

cio, possit in eo bis, tervè in hebdomada communicari? Ex hac occasione plene explicatur, quæ sint Oratoria publica, & quæ privata? Docentur utrorumque conditiones, & prærogativæ? Ostenditur, posse Episcopum ob gravem causam concedere, ut aliquando celebretur Missa extra Ecclesiam exemplo Gausini Episcopi Patavini a. 980. in Villa Pulveraria, ubi miraculosè fuit reperiunt Corpus Sancti Fidentii Paduani Antistitis. Ostenditur, Oratoria palatiorum Cardinalium esse Publica; nec non illa Episcoporum; & horum septem privilegia, à Jure concessa, recensentur. Examinatur, an Regulares possint celebrare in Oratoriis privatis? Et veritas ex optimis Auctoribus hauritur. Tandem enumerantur singulæ clausulæ Litterarum Apostolicarum, quibus conceditur personis nobilibus Oratorium privatum; pro resolutione plurium dubiorum in praxi occurrentium. Deinde propositio casui de communicando Patrono in Oratorio privato respondetur.

S U M M A R I U M.

- 1 Oratoria alia sunt publica, alia privata?
- 2 Oratoria sunt publica, si ostium in via publica habeant.
- 3 Oratoria publica gaudent Ecclesiastica immunitate: secus privata.
- 4 Oratoria privata non dicuntur capacia pollutionis.
- 5 Oratoria publica an possint habere januam, per quam habeatur ingressus in domum privatam? Opinio negativa 6. Opinio affirmativa 7.
- 8 Consuetudo interpretativa Litterarum Pape, & Decretorum Sanctæ Congregationis valet, & est attendenda.
- 9 Janua lateralis Oratorii publici, si nocet reverentia debita loco sacro, est muro claudenda.
- 10 Ecclesie plures Parochiales Urbis, & Diocesis Patavinae, præter januam publicam, aliam habent introitum in domum Parochi.
- 11 Oratoriis publicis potest Episcopus leges præscribere circa tempus celebrandi.
- 12 Episcopus ob gravem causam potest concedere, ut celebretur Missa extra Ecclesiam.
- 13 Capellæ existentes in Palatiis civitatum, ubi Magistratus conveniunt, censentur Oratoria privata.
- 14 In Capellis palatiorum, ubi resident publicè Rectores in Serenissimo Dominio Veneto, celebratur Missa ex generali Indulto Apostolico: ac in Capellis pro carceratis.
- 15 Oratoria privata sunt in quadruplici differentia.
- 16 Oratoria privata Cardinalium admittunt celebrationem quorumcumque sacerdotum.
- 17 Cardinales circa celebrationem Missæ potiuntur iisdem privilegiis sicut Episcopi.
- 18 Episcopis septem privilegia sunt à jure concessa.
- 19 Episcopus potest ubique celebrare cum Altari portatili: non autem Romæ.